

strefløjs angreb på socialdemokraterne. Undertiden kan vægtningen være noget usikker, f.eks. virker indslaget om Russe-tribunalet vedrørende Vietnamkrigen noget overdimensioneret. Til gengæld er der ikke noget om Krag's forhold i gymnasiet til den kristne gymnasiastbevægelse, som dog – mens det stod på – betød meget for Krag, men ikke gjorde det senere måske dog øgede tolerancen. Der gøres ret meget ud af det musiske i Krag's sind, men samtidig siges, bedre end andre har gjort det, at det, da det gjaldt, alligevel ikke kunne fylde sindet.

Der er momenter, der magler. Analysen af »Fremtidens Danmark« er for spinkel. Der er heller ikke noget om Krag som økonom; undertiden kunne han overraske med, at han også læste økonomi (hvornår det så skete?). Der er heller ikke noget om Krag på den internationale scene: hvordan var hans relationer til udlandets politikere, og hvordan så de på ham? Hvordan harmonerede de to forhold med hinanden, at han på den ene side var dygtig tilrettelægger af et politisk spil og på den anden side kunne være rystende naiv i forhold til enkeltpersoner? Alle disse mangler gør, at selv om bogen siger, hvad en dygtig skribent kan sige, når han bruger det givne, så siger den dog ikke noget væsentligt om Krag, som ikke han selv i sine erindringer eller andre i deres nekrologer og mindeartikler har sagt. Til dette kommer, at mange sikkert vil irriteres over manglende tidspunkter og datoer.

Vagn Dybdahl

Holger Eriksen: *Socialdemokrat og rebel*. (Husets Forlag, 1986). 230 s., 150,- kr.

Holger Eriksen (f. 1894) har udsendt sine erindringer om et langt liv i Socialdemokratiet. Han voksede op på landet i beskedne kår, fik realeksamen og kom straks til den socialdemokratiske pres-

se. I korte perioder var han i Vejle, Slagelse, København, Næstved og derefter på Demokraten i Århus 1921-1965. Han var 1929-35 i byrådet og 1935-66 med en kort afbrydelse i Folketinget. Fra 1927 var han i den centrale partiledelse. I Folketinget indtog han hele tiden en fremtrædende position, men var flere gange i opposition mod ledelsen.

Den første trediedel af bogen er den bedste. Her siges gode ting om vilkårene på landet før 1914 og derefter følger korte karakteristikker af livet i partiets ungdomsbevægelse under 1. Verdenskrig. Resten af bogen er stort set spredte data og anekdotisk stof. De mange vigtige begivenheder og centrale strømninger i partiets udvikling er der næsten ikke noget af. Enkelte gode oplysninger er der, men ellers ikke meget, der på betydelig måde bidrager til periodens eller Holger Eriksens historie. Enten har han ikke ønsket at gå dybere, eller også er det glemt (det virker mindre sandsynligt!). Uden tvivl kunne Holger Eriksen have sagt væsentlige ting om afgørende situationer i Socialdemokratiets historie.

Det kniber lidt med at holde orden i kronologien og med at fastholde den. Nutidens læsere kunne nok også have ønsket nogen uddybning flere steder; der vil eksempelvis sikkert være mange, der ikke forstår en bemærkning om, at et blad hængte telegrammer ud (de håndskrevne korte nyheder, aviserne placerede i redaktionsvinduerne i dagens løb). Har man fulgt Holger Eriksen vil mange dog uden tvivl glæde sig over at læse bogen.

Vagn Dybdahl

Flemming Just (red.): *Vestjyllands udviklingshistorie ca. 1750-1914. En arbejdsrapport*. (Sydjysk Universitetsforlag, 1984). 204 s., 79,25 kr.

Bogen bliver beskedent kaldt en ar-